



Renate

DORRESTEIN

‘Wat zijn jullie toch preuts, tegenwoordig,’ zei hij afkeurend tegen de jonge blom

PREUTS Zelfs mensen die zelden of nooit bij hun verjaardag stil willen staan, gaan overstag wanneer ze 60 worden, valt me op. Het is een leeftijd die groots gevierd wordt, met als gevolg dat ik momenteel van feest naar feest hos. Maar wat vieren we precies? Ik geloof dat het vooral neerkomt op een soort variant van het Chinese nieuwjaar, waarbij boze geesten, in dit geval die van de ouderdom, met veel kabaal moeten worden verjaagd.

Toen de man van mijn leven 60 werd, had ik in elk geval een opvallend sterke behoefte aan herrie. Ik huurde dus een fanfarekorps, en toen dat van je boem-boem-boem de straat in kwam lopen, vond ik dat op een merkwaardige manier buitengewoon bevredigend. Soms moet je maar toegeven aan je primitieve impulsen, ook als je die niet helemaal begrijpt.

Wel rijst de vraag hoe open van geest we eigenlijk nog zijn als we de 60 eenmaal hebben bereikt. Want wat vindt ú nou van het volgende geval? Op een van al die verjaarsfestiviteiten raakte ik onlangs aan de klets met de 27-jarige dochter van het feestvarken. Ze vertelde me over een trouweloos vriendje dat ze had gedumpte, een heerlijk droevig onderwerp waar ik veel verstand van heb. Halverwege het gesprek

voegde een andere feestganger zich bij ons. Een man van mijn leeftijd, met een opgeblazen gezicht waar de transpiratie vanaf droop. “Wat zijn jullie toch preuts, tegenwoordig,” zei hij afkeurend tegen de jonge blom. “Jullie noemen het al vreemdgaan als je vriendje met een ander zóent. Toen wij zo oud waren als jij, sliepen we met iedereen en niemand had daar problemen mee.” Het open huwelijk! Partnerruil! Groepsseks! Glunderend en zwetend werkte hij de hele seksuele revolutie af en met name zijn rol daarin. “Wij hadden tenminste lol. Jullie weten niet wat je mist,” zei hij. Hij stootte mij aan, om bijval. Zeker weten dat ook ik niet had stilgezeten in de periode die dat glimhoofd stond op te hemelen. Soms had ik dat met veel plezier gedaan, vaak ook omdat ik niet flauw wilde zijn. De seksuele ‘bevrijding’ van de jaren 60 en 70 was niet louter een feest. Maar los daarvan, mag iedere generatie z’n seksleven alsjeblijft naar eigen inzicht inrichten? Dat deden wij per slot van rekening ook. Als jongeren nu inderdaad preutser zijn dan wij waren, is dat hun zaak. Dat vroeger alles beter was, is beslist niet waar. Er is maar één ding dat ik zeker weet: zodra je denkt dat iets vroeger beter was, ben je definitief een uitgerangeerde ouwe lul.

Renate Dorrestein (1954) schrijft al zolang we ons heugen en heeft daarmee van alles gewonnen, bijna gewonnen en overwonnen.

In Zin schrijft ze over het leven: de binnenkant en de buitenkant

BEELD: Hollandse Hoogte/Chantal Ariténs